

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Stel je voor dat u morgen bij de post een brief zou vinden met de volgende inhoud: **1**

Nieuw Jeruzalem, 15 mei 2005

Stan

.....straat ..

8071 A B Nunspeet.

Nederland.

Lieve broeder/zuster

Graag zou ik binnenkort bij je op bezoek willen komen.

Als je het goed vindt, blijf ik voor onbepaalde tijd.

Je liefhebbende Broeder,

Jezus Christus.

P.S. Laat Mij zo gauw mogelijk weten of het je uitkomt.

Hoe zou u reageren?

Misschien vindt u zo'n veronderstelling te gek om over na te denken.

Want zoiets gebeurt immers toch nooit.

U vergist zich.

Want zoiets gebeurt wel!

Sterker nog: zoiets is al gebeurd.

Die brief is al eeuwen geleden geschreven en verzonden.

U hebt hem misschien al meer dan eens in handen gehad, gelezen en weer weggelegd.

Ik bedoel deze brief van Paulus.

Hij noemt zichzelf in c. 1,1 een apostel van Christus Jezus.

Een apostel, d.i. een afgezant.

Iemand die spreekt en schrijft in opdracht van zijn zender, Christus Jezus.

Christus is dus de eigenlijke afzender van deze brief.

Hij staat er volkomen achter.

Ook achter dit gebed waarvan Paulus hier melding maakt.

Dat gebed voor al zijn lezers.

Dus ook voor u en mij.

Dat gebed waarin hij God vraagt dat Christus in uw hart zijn intrek zal nemen.

Dat Hij door de Geest van Pinksteren in uw levenshuis zal komen wonen.

Daar staat Christus volkomen achter.

Dat weet ik ook uit een ander bijbelboek, de Openbaring aan Johannes.

Ook Johannes krijgt de opdracht aan verschillende gemeenten een brief te schrijven.

O.a. aan die van Laodicéa.

En in die brief lezen we Christus' uitdrukkelijke verzoek (Opb. 3,20): **2**

Ik sta voor de deur en klop aan.

Als iemand mijn stem hoort en de deur opent,

zal ik binnenkomen,

en we zullen samen eten,

ik met hem en hij met mij.

3

Dat is Pinksteren, gemeente!

Pinksteren is dat Christus door de Geest overal en bij iedereen aanbelt.

En vraagt of Hij binnen mag komen.

Want de Geest is de Geest van Christus.

En door de Geest vraagt Jezus Christus toegang tot uw leven.

Het is dus nog sterker dan ik zo-even zei.

Christus stuurt maar niet een brief om zijn komst aan te kondigen.

In afwachting van uw antwoord.

Nee, Hij staat al bij u op de stoep met heel zijn hebben en houden.

Hoor, daar gaat de bel al!

Doet u open of laat u Hem staan?

4

Misschien zegt u: *Ja, maar dat kan niet.*

Daar heb ik helemaal niet op gerekend.

Zoals het er nu uitziet kan ik zo'n hoge gast als Jezus helemaal niet ontvangen.

Het is nog een grote bende bij mij thuis.

5

Gun me de tijd, Heer, om alles eerst een beetje op orde te brengen.

Laat me eerst grote schoonmaak houden in mijn leven.

Allerlei troep buiten de deur zetten waarvan ik weet dat U er een hekel aan hebt.

En ik wil graag nog hier en daar wat veranderingen in mijn levenshuis aanbrengen.

Want het ziet er nogal bouwvallig uit.

6

Laat me bepaalde goede voornemens nog eens oppoetsen.
Mijn gedachteleven wat meer ordenen.
Relaties met anderen, die vreselijk verwaarloosd zijn een nieuw likje verf geven.

U hoort het wel, Heer!
Zo als het er nu in m'n leven uitziet kan ik U echt niet ontvangen.
Gun me de tijd en kom over een poosje nog eens langs, als U wilt.

7

Eigenlijk zou ik me heel goed kunnen voorstellen, dat u dat zegt.
Het is nogal wat om Christus in je leven binnen te laten.
Toen de eerste volgelingen van Jezus doorkregen wie Hij eigenlijk was, toen hadden ze het niet meer.

Eerst dachten ze: Hij is een mens, net als wij.
Wel wijzer en beter, met een enorme kennis van God.
Maar toch een gewoon mens.

Maar zodra b.v. Petrus beseft wie Jezus werkelijk is, valt hij voor Hem op de knieën.
En hij smeekt Hem: *Ga uit m'n leven, Heer, want ik ben een zondig mens.*
Hij voelt haarscherp aan: *Ik, met mijn ondermaatse leven, pás niet bij de heilige Zoon van God.*

En ik denk dat Petrus in ons midden echt niet zou zijn opgevallen als een bijzonder zwakke broeder.
Het is dus zeker geen vreemde reactie als ook u geneigd bent Jezus voorlopig toch maar de deur te wijzen, omdat uw levenshuis geen plaats is om Hem te ontvangen.

Eerlijk gezegd, het zou juist vreemd zijn als u met een brede glimlach de deur wijd open zou doen en zou zeggen: *Natuurlijk, Heer, kom er maar in, hoor!*
Alsof u niets voor Hem te verbergen hebt.
Alsof er niets in uw leven is waarvoor u zich diep moet schamen.
Kom er maar in, Heer!
U zult zich bij mij vast en zeker thuis voelen!

Als het echt Pinksteren wordt bij ons, dan kan ons dat knap onrustig maken.
Dan stormt het door ons leven heen.
Dan wordt het vuur ons na aan de schenen gelegd.
De Geest binnenlaten – dat gooit ons rustige leventje compleet door elkaar.

En toch is het nooit goed om Jezus op de stoep te laten staan.
Als Christus tegen u zegt, zoals Hij eens tot Zacheüs zei: *Heden moet Ik in uw huis vertoeven!* - dan is er maar één reactie gepast: Hem binnenlaten!
Wat voor puinhoop het in uw levenshuis ook is.

Want dacht u misschien dat Jezus nog niet wéét, hoe het er bij u van binnen uit ziet? **8**
En dacht u dat Hij niet al de gebreken en mankementen van uw levenshuis kent?
Jezus wist evengoed als de inwoners van Jericho wie Zacheüs was.
En Petrus kende Hij beter dan deze zichzelf kende.
Hij wist al van zijn verloochening toen Petrus Hem nog trouw zwoer tot in de dood. En die gemeente van Laodicéa, bij

wie Hij voor de deur staat, daar heeft Hij toch eerst de lauwheid en laksheid in het geloof van getekend?

Maar die wetenschap heeft Hem nog nooit ervan teruggehouden toegang te vragen tot de levenswoning van wie dan ook.

Integendeel!

Daarom wil Hij juist binnenkomen.

9

U weet toch wel wie Hij is?

Hij is de eigenaar van uw levenshuis.

Zeg maar uw huurbaas!

En wat voor één!

In de eerste plaats hoeft u niet eens huur te betalen.

U mag uw levenshuis gratis bewonen.

U hebt uw leven immers ontvangen als een geschenk.

Maar ook verder is Christus een bijzondere huurbaas.

Wie zelf een huurwoning heeft, weet wel dat de verhuurder alleen verplicht is tot het onderhoud van de buitenkant van het huis.

Maar wilt u opnieuw behangen of er moet een gasleiding gerepareerd worden, dan is dat voor eigen rekening.

Maar wat een ellende als u het slecht getroffen hebt met uw huurbaas.

Als u er voortdurend achteraan moet zitten of het onderhoud dat voor zijn rekening komt ook inderdaad wordt uitgevoerd.

Of als u iemand hebt die alles op een koopje wil doen, zodat het eigenlijk nooit goed gebeurt.

Nu, met Christus kent u die ellende niet.

Hij zorgt voor het onderhoud van héél uw huis.

Van buiten en van binnen.

Niets is voor uw eigen rekening.

Alle kosten zijn voor Hem.

Hij wil heel uw levenshuis renoveren, herstellen in de oude staat, zoals het eens door zijn Vader en Hem gebouwd is.

En nogmaals, voor dat herstel brengt Hij niets in rekening.

Hoewel het n.b. door uw eigen wanbeheer zo'n verwaarloosde bouwval geworden is.

En u en ik zijn zulke onhandige en armzalige doe-het-zelvers, dat al ónze pogingen tot herstel en verbetering maar een pover resultaat hebben.

Als het om de wederopbouw van ons levenshuis gaat, hebben we allemaal twee linkerhanden.

Nou, ik weet uit eigen ervaring precies hoe het is, als je met twee linkerhanden iets in je huis moet opknappen.

Dat kost je bloed, zweet en tranen.

En het bezorgt jezelf en je huisgenoten heel wat ergernissen.

En dan is het resultaat vaak nog een lachertje in de ogen van de vakman.

Ik bedoel maar: het heeft geen zin om tegen Christus te zeggen dat Hij over een poosje nog maar eens proberen moet, zodat u de gelegenheid hebt om Hem in overeenstemming met zijn waardigheid te ontvangen.

Want dat lukt u niet!

En bovendien verwacht Christus dat niet.

Hij wéét wat Hem achter uw voordeur te wachten staat: één grote chaos! **10**

Hij weet dat het bij u maar een bedompte boel is.

Omdat uw huis ook nog eens veel te weinig gelucht wordt.

Dat de ramen en deuren van uw huis veel te weinig openstaan om uit te zien naar en contact te hebben met anderen.

Hij weet dat het bij u binnen een augiasstal is die nodig moet worden uitgemest.

Maar als u voor Hem de deur opendoet en Hem binnenlaat, dan knijpt Hij de neus niet dicht om dan te maken dat Hij weg komt.

Maar Hij zegt: Wat fijn, dat je Me binnen vraagt.

Ik vind het heerlijk om bij je te zijn.
Maar man/meid, wat woon je hier toch beroerd!
Hoe hou je het uit!
Kom, laat me maar gauw héél je huis zien.
Dan kan Ik alle schade opnemen.
En dan gaan we aan de slag om je levenshuis weer bewoonbaar te maken. **11**

Dan gaan wij aan de slag, zegt Jezus.
Wij – u en uw huurbaas, sámen!
Want Christus neemt u niet alles uit handen.
Hij zegt niet tegen u: Zoek jij maar een luie stoel.
Ik doe het werk wel.

Lees nog maar eens wat er in vs. 16 staat:

Moge hij (de Vader) vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest.

Paulus bidt voor zijn lezers, dus voor u en mij, dat God óns sterk maakt door zijn Geest.
Sterk om in uw levenshuis aan het werk te gaan en uw woning te vernieuwen.
Uw innerlijk wezen.
Dat is de plaats in uw persoonlijkheid, waar bij u de beslissingen vallen.
Waar de koers van uw leven bepaald wordt.
Dan spreekt de Bijbel vaak over het hart.
Je zou kunnen zeggen de commandotoren van waaruit we ons leven regeren.
Daar wil Christus binnenkomen.
Met al zijn krachtbronnen en energieën om ons innerlijk wezen sterk te maken.

Want – nogmaals – Christus zegt niet: Ga jij maar zitten!
Ik neem voortaan de beslissingen wel.
Jij hoeft niéts meer te doen.

Nee, Christus zegt – en dat is Pinksteren –: Kom! Ik zal je kracht geven.
Ik geef je inzicht.
Ik geef je adviezen.
Ik geef je een voortreffelijke omscholing zodat jij zélf in staat bent je levenshuis op te knappen en te onderhouden.

Maar hóe komt die kracht van Christus nu heel concreet uw leven binnen?
Hoe wordt de renovatie van uw levenswoning tastbare en zichtbare werkelijkheid? **13**

Daarvoor zijn twee dingen nodig: bidden en luisteren.
Allereerst bidden.
Heel bewust keer op keer zeggen: *Heer, het wordt niets met mijn leven.*
Ik kan er niets mee beginnen.
Zélf al lijkt het in de ogen van anderen heel wat, ik weet heel goed dat het nog veel beter en mooier kan.
Het is nog lang niet wat het was toen u het schiep.
En het is nog lang niet wat u er weer van maken wilt.
Heer, kom mijn leven binnen met de kracht van uw Geest.

*Neem mijn leven, maak me sterk,
trouw en vaardig tot uw werk.
Maak dat ik mijn voeten zet
op de wegen van uw wet.*

U moet bidden in het besef dat u werkelijk niets zonder Christus kunt doen.
En dat u geen moment zonder zijn Geest kunt leven.

Dat dus allereerst: bidden!

14

En dan luisteren.

Luisteren waarnaar?

Naar een stem ergens in u?

Nee, luisteren naar wat God zegt in zijn Woord.

Ik hoop dat dat één van de leerpunten is geweest van het thema van dit seizoen.

Dat de Geest uw leven niet binnen komt dan via de Bijbel.

In dit Woord ligt de levensveranderende, levensvernieuwende kracht besloten.

De Geest is als het ware met het Woord getrouwd.

Wie bidt: Maak dat ik mijn voeten zet op de wegen van uw wet - zal daarna zich wenden tót die wet.

En uit de manier waarop u met dat Woord bezig bent, zal blijken hoe ernstig uw gebed om de kracht van de Geest gemeend is.

Leest u alleen af en toe eens in de Bijbel?

Of onderzoekt u de Bijbel?

Onderzoeken gaat dieper dan alleen maar lezen.

Onderzoeken is vragen stellen aan het Woord.

Vragen stellen aan de spreker van het Woord, aan de Geest, aan Christus!

Vragen: wat heeft dit wat ik hier lees nu concreet te maken met mijn leven?

Zie ik bij het licht van dit woord, wat ik in mijn leven veranderen moet?

En hoe ik het veranderen kan?

Zie ik hier een opdracht, die ik tot nu toe schromelijk verwaarloosd heb?

Maakt dit woord me duidelijk dat ik op dit of dat punt een andere houding aan moet nemen?

Dát is zoeken, onderzoekend bezig zijn.

Voortdurend uw leven leggen naast wat u leest.

Uw woorden, gedachten en daden toetsen aan de bevelen van de Heer van uw leven.

Zo neemt u samen met uw huurbaas de schade op.

Het kan niet anders of zo kómt u uw bijzondere tekortkomingen op het spoor. **15**

Weet u precies wat er in uw levenshuis gescheurd en verveloos is?

Weet u wat misschien op instorten staat?

En hebt u er ook echt lást van?

En weet u dan ook precies wat Gods opdrachten juist voor u zijn?

Is dat voor u een levensvraag? **16**

En als u nu eens bepaalde dingen tegenkomt?

U constateert dat God van u vraagt uw drift te beheersen.

Of dat u uw gedachteleven van smerigheid en onreinheid zuivert.

Of dat u uw roddelzucht in moet tomen,

dat u uw sarcasme moet beteugelen,

dat u uw wrok op moet geven,

dat u uw irritante buurvrouw vriendelijk moet blijven behandelen –

wat doet u dan met zo'n concrete opdracht?

Legt u zoiets naast u neer met de verzuchting: Dat is teveel gevraagd!

Dat lukt me toch niet!?

U hébt gelijk!

Het lúkt u ook niet.

Maar juist daarom stelt Christus u zijn kracht ter beschikking.

De kracht van zijn Geest ter beschikking.

Leest u nog eens vs. 16. Paulus bidt:

17

Moge hij vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest.

Vanuit zijn rijke luister, zijn rijke heerlijkheid!

Lees daar niet overheen!

God stelt u een overvloed aan kracht ter beschikking, juist omdat u zo zwak bent.

Dat we klein denken van ons zelf, o.k.!

Maar waarom denken we vaak ook zo klein van God?

U mag bidden om de macht van God die Christus opwekte uit de dood.

Dié macht stelt God u ter beschikking.

Daar mag u om bidden.

En niet van: Nee heb je, ja kun je krijgen.

18

En zoekend en speurend in dit boek van Gods bevelen zult u tot de ontdekking komen waar u in uw leven die macht kunt inzetten.

Zo zult u meer en meer mens worden naar Gods bedoeling.

Zo zullen we ook meer gemeente worden naar Gods bedoeling.

Want wat voor ons ieder persoonlijk geldt, geldt ook voor ons als hele gemeente.

Ook het huis van onze gemeente kan nog wel wat renovatie gebruiken.

Mag ik één ding noemen waar we ons als kerkenraad toch wel zorgen over maken?

Dat is de betrokkenheid van u als gemeente bij onze samenkomsten op zondag.

Dan heb ik het nog niet eens over de middagdiensten, waar vaak maar zo weinig mensen komen.

Maar ook in de ochtenddiensten missen we regelmatig hele gezinnen.

We zijn de laatste jaren behoorlijk gegroeid.

We hebben er zelfs onze kerk voor verbouwd om ook meer zitplaatsen te creëren.

Maar het komt nog maar zelden voor dat we de nieuwe hal erbij moeten gebruiken.

Regelmatig laten meerderen van u verstek gaan.

En dat geeft te denken.

Paulus zegt: Als Christus door zijn Geest woont in uw hart

19

Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen, ja de liefde van Christus kennen, die alle kennis te boven gaat...

Christus kennen – daar hebben we elkaar voor nodig.

Vlammetjes branden het beste als ze bij elkaar komen.

Dan wordt het één groot, hartverwarmend vuur waar we ons zelf aan kunnen warmen.

En dat ook warmte uitstraalt naar buiten.

De gemeente van Christus mag geen verzorgingshuis zijn met allemaal verschillende appartementjes, waar mensen wonen die niets met elkaar te maken hebben.

En geen zak knikkers,

20

zoals we leerden uit het onderwijs over het werk van de Geest

Maar de gemeente is een lichaam.

Samengevoegd en op elkaar betrokken.

Bestaande uit leden die elkaar nodig hebben.

Alleen samen kunnen we Christus' liefde kennen en in praktijk brengen.

Dan beleeft God plezier aan ons.

En is het ons daar niet om te doen?

Luister, dat ademend geluid!

God zaait de wind des Geestes uit

om straks een storm te oogsten,

de lof des Allerhoogsten.

AMEN.

15-05-2005